

MONIATO

El moniato (*Ipomoea batatas* Lam.) és originari d'Amèrica. És un tubèrcul igual que la creïlla, amb la qual té moltes similituds. La seua part comestible és l'arrel, que evoluciona davall de terra, mentre que la tija apareix a l'aire lliure, i oferix colors verdosos o morats en tiges i fulles. Requerix temperatures a partir dels 10 °C, i de mitjana al voltant dels 20 °C, amb la qual cosa el seu cultiu s'inicia al juny.

Mètodes de multiplicació

- **Estaquetes herbàcies:** És el mètode més habitual en l'àrea mediterrània i el més recomanat. Per a això, tallem branques de 30-35 cm de longitud (4-5 nucs), que es traslladen sense arrelar al terreny definitiu; s'enterren 3-4 nucs i se'n deixa un a l'exterior. És important que les branques no se'ns deshidraten des que les tallem fins a portar-les al terreny definitiu, i cal regar com més prompte millor una vegada col·locades en el terreny.

- **Esqueixos arrelats:** Es fa en els planters professionals. Els esqueixos es repiquen en safates de poliestiré i posteriorment es trasplanten la mota en el camp. És important que la planta estiga el temps just per a arrelar en el planter i col·locar-lo prompte en el camp, ja que si l'arrel s'enrotlla en el tac de sembra el moniato posteriorment no eixirà de qualitat.

Tipus i varietats diferents:

Hi ha diverses varietats en què canvia el color, des de varietats més blanques i groguenques fins a altres d'ataronjades o de rogenques; les dimensions i la forma també varien: n'hi ha d'allargats i de globosos, i el pes pot tindre entre 200 grams i 6 o més quilos.

Com a conseqüència de la seua reproducció clonal, s'observen símptomes degeneratius, produïts principalment per virosi, la qual cosa ha ocasionat una reducció important del cultiu. Durant els últims anys, l'IVIA ha dut a terme una neteja de virus del material vegetal i ha realitzat diferents assajos. Entre el material vegetal assajat destaca el clon 4 Blanc d'Alginet.

Blanc d'Alginet

Roig tipus Califòrnia

Data de trasplantament:

En les nostres condicions de cultiu, convé fer el trasplantament en la primera quinzena de juny. Si fem el trasplantament tardà, la producció disminueix.

Preparació del terreny i marcs de plantació:

No convé fer llaurades profundes prèvies a la plantació, ja que un terreny molt solt permet que el moniato aprofundisca prou, cosa que dificultarà posteriorment arrancar-lo.

El trasplantament es fa en solcs separats 90-120 cm entre si, deixant 60-40 cm entre estaquetes.

Regs i adobaments:

Un bon maneig del reg és fonamental per a obtindre una bona collita. Al principi de cultiu, hem de mantindre la humitat perquè les plantes arrelen i que desenvolupen vegetativament. Si hem trasplantat a principi de juny, a finals de juliol - principi d'agost, quan tinguem la planta desenvolupada, hem de restringir-ne el reg a mínims, per a posteriorment, al setembre, tornar a augmentar-ne el reg. Al final del cicle (octubre-novembre), hem d'adequar el reg, ja que un excés pot provocar putrefaccions.

El moniato és un cultiu prou rústic, per la qual cosa en terrenys que són rics les aportacions de fertilitzants són mínimes i fins i tot nul·les algunes vegades.